

Arrest

nr. 128 387 van 28 augustus 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 april 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 maart 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat S. VAN WESEMAEL en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, Sarferaz Feda Mohammad, verklaart over de Afghaanse nationaliteit te beschikken en van origine een Tadzjiek te zijn. U werd bijna 18 jaar geleden geboren in Ali Khail, de derde gemeente van de stad Jalalabad, provincie Nangarhar. Uw vader stierf toen u vier jaar oud was. Sindsdien zorgden uw twee oudere broers, Sardar Mohammad en Noor Mohammad, voor de familie. Sardar werkte als taxichauffeur tussen het district Surkh Rod en de stad Jalalabad en Noor was aan de slag als automechanicien.

Op 2 juli 2012 diende u hier een eerste asielaanvraag in. Op 30 januari 2013 werd u een eerste keer gehoord door het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS). U verklaarde toen dat u problemen kende met de taliban omdat uw broers weigerden voor hen te werken, uw

familie verantwoordelijk was voor de arrestatie van enkele taliban en zij naderhand ook niet wilden meewerken om hen vrij te laten. Op 20 februari 2013 nam het CGVS terzake een beslissing van weigering van de hoedanigheid van vluchteling met weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, waartegen u op 21 maart 2013 een beroep aanhangig maakte bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). De RvV volgde op 2 juli 2013 de beslissing van het CGVS. Hierbij werden ook de nieuwe elementen - een brief van uw moeder, de overlijdensaktes van uw broers, een psychologisch verslag en drie enveloppen - die u ter terechtzitting voorlegde in overweging genomen.

U bleef sinds uw eerste asielaanvraag ononderbroken in België en u verklaarde u zich hier op 13 september 2013 voor de tweede keer vluchteling. Het CGVS nam op 19 september jl. de asielaanvraag in overweging. In het kader van uw huidige asielaanvraag verklaart u niet over een intern vluchtalternatief in Afghanistan te beschikken omdat uw moeder vanwege onophoudelijke dreigbrieven en gebrek aan hulp van de politie, drie maanden geleden verhuisd is naar uw oom langs moeders kant in het dorp Qalay Bakhta, district Surkh Rod.

U legt geen nieuwe documenten ter staving van uw asielaanvraag voor.

B. Motivering

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag op wezenlijke wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Voorts werd door het CGVS ook geoordeeld dat u over een veilig onderkomen beschikt in de stad Jalalabad, waar uw moeder, uw schoonzus en haar kinderen woonachtig zijn, waardoor u evenmin de status van subsidiaire bescherming overeenkomstig art. 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet werd toegekend. Deze beslissing en beoordeling werd door de RvV bevestigd. Het CGVS kan zich er toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen. Aangezien u in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag volhardt in het vluchtrelaas en de asielmotieven die eerder als niet bewezen werden beschouwd, mag er van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvraag incorrect is en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

In casu kan er tot de slotsom gekomen worden dat u géén dergelijke elementen naar voren brengt. U beweert dat uw moeder drie maanden geleden is verhuisd naar uw oom in het district Surkh Rod omdat zij gefrustreerd raakte door de vele bedreigingen van de taliban en het gebrek aan hulp van de overheid (CGVS vragen 5, 17-19). Nochtans vertelde u in een vorig gehoor dat uw familie na de ontvoering van uw broer niets meer hoorde van de taliban (CGVS 30/01 vraag 169). Dat de taliban pas in februari 2013 opnieuw in actie zouden geschoten zijn om u, via uw moeder, te bereiken, is weinig aannemelijk. Indien zij er werkelijk op gebrand zijn om u terug te vinden, mag er redelijkerwijs van uitgegaan worden dat zij sneller contact zouden opnemen met uw familie. Bovendien kunt u geen enkel bewijs voor die dreigbrieven voorleggen: uw moeder zou ze allemaal vernietigd hebben (CGVS vragen 20-21). Uw verklaring 'an sich' is echter onvoldoende om het CGVS van haar waarachtigheid te overtuigen. Bovendien bleken uw asielmotieven reeds ongeloofwaardig te zijn waardoor ook het bestaan van deze bedreigingen die voortvloeien uit uw eerder aangehaalde problemen onderuit gehaald wordt. Verder kan de vraag gesteld worden waarom zij dan niet eerder is verhuisd: haar problemen zouden immers vroeger gestart zijn dan drie maanden geleden (CGVS vraag 36). Kortom, aan uw moeders verhuis - als gevolg van de door u aangehaalde problemen - kan evenmin geloof gehecht worden. Daarnaast is het compleet onlogisch dat zij het eerder veilige Jalalabad zou inruilen voor een minder veilig alternatief in Surkh Rod.

Rekening houdend met bovenstaande opmerkingen kan er aan de verhuis en de problemen van uw moeder geen geloof worden gehecht en dient er te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Jalalabad, dient in casu de veiligheidssituatie in Jalalabad te worden beoordeeld (CGVS vragen 10-13). Bovendien is uw familie zeker in staat in haar en uw onderhoud te voorzien dankzij de huur van jullie huis in Joy Haft en de hulp van jullie oom (CGVS vragen 22, 26-27).

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afghaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen die omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in Jalalabad te worden beoordeeld.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan, Veiligheidssituatie Afghanistan, Beschrijving van het conflict dd. 20 november 2013 en de COI Focus Afghanistan, Veiligheidssituatie - Regionale analyse. Deel I: Centrale Hooglanden, Centraal en Noordoost Afghanistan en Jalalabad dd. 5 december 2013) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het Zuiden, Zuid-Oosten en het Oosten. De provincie Nangarhar behoort tot de oostelijke regio van Afghanistan.

Inzake de veiligheidssituatie wordt vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. In het bijzonder voor Jalalabad, één van de grotere steden in Afghanistan, dient opgemerkt te worden dat het geweldsniveau er erg verschillend is van de rest van de provincie Nangarhar.

Voor wat Jalalabad stad betreft, blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat de stad stevig in handen is van de overheid. Er gebeuren aanslagen waaronder 'complexe aanslagen'. Het doelwit van die aanslagen zijn echter de zogenaamde 'hoge profielen'. Daarmee worden overheidsgebouwen en personen verbonden aan de Afghaanse overheid bedoeld, maar ook de internationale aanwezigheid wordt gevisieerd. Het aantal aanslagen is relatief laag, het aantal burgerslachtoffers ook. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat het geweld in de stad geen significante groepen op de vlucht dwong. Integendeel, regelmatig zochten kleine groepjes IDP's uit Nangarhar en omliggende provincies hun toevlucht tot de stad. Vooral - maar niet alleen - het omliggende Bihsud district, waaronder veel buitenwijken van Jalalabad vallen, ving regelmatig IDP's op. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt derhalve dat het geweld in Jalalabad beperkt en niet aanhoudend van aard is en de impact ervan op het leven van de gewone Afghaanse burger is eerder beperkt.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de stad Jalalabad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Jalalabad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Hij betwist daarbij de beoordeling van zijn asielrelaas.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht. Ten slotte voert verzoeker in een derde middel machtsafwending aan en miskening van feitelijkheden.

2.2. Beoordeling

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de erkenningscriteria van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.1. Nopens de vluchtelingenstatus

In zijn beslissing van 13 maart 2014 heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzoekers asielrelaas wordt ongeloofwaardig geacht op grond van de volgende motieven:

- (i) verzoekers vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat verzoekers geloofwaardigheid fundamenteel werd ondermijnd en de aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Er werd verder geoordeeld dat verzoeker over een veilig onderkomen beschikt in de stad Jalalabad, waar zijn moeder, schoonzus en haar kinderen wonen, waardoor evenmin de status van subsidiaire bescherming overeenkomstig art. 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet werd toegekend. Deze beslissing werd door de RvV bevestigd. Aldus worden enkel de aangebrachte nieuwe feiten en elementen onderzocht, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen. Aangezien verzoeker in het kader van de tweede asielaanvraag volhardt in het vluchtrelaas en de asielmotieven die eerder als niet bewezen werden beschouwd,

- dient verzoeker nieuwe elementen aan te brengen die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van de vorige asielaanvraag incorrect is en hij alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus;
- (ii) verzoeker brengt te dezen geen dergelijke elementen naar voren. Hij beweert dat zijn moeder drie maanden geleden is verhuisd naar verzoekers oom in het district Surkh Rod omdat zij gefrustreerd raakte door de vele bedreigingen van de taliban en het gebrek aan hulp van de overheid. Nochtans vertelde verzoeker in een vorig gehoor dat zijn familie na de ontvoering van zijn broer niets meer hoorde van de taliban. Dat de taliban pas in februari 2013 opnieuw in actie kwamen om verzoeker via zijn moeder te bereiken, is weinig aannemelijk. Indien zij hem werkelijk wilden terugvinden, mag er van uitgegaan worden dat zij sneller contact zouden opnemen met zijn familie. Bovendien legt verzoeker geen enkel bewijs van die dreigbrieven voor: zijn moeder zou ze allemaal vernietigd hebben. Verzoekers verklaring 'an sich' is echter onvoldoende om het CGVS van haar waarachtigheid te overtuigen. Bovendien bleken verzoekers asielmotieven reeds ongeloofwaardig te zijn waardoor ook het bestaan van deze bedreigingen die voortvloeien uit zijn eerder aangehaalde problemen onderuit gehaald worden. Verder kan de vraag gesteld worden waarom zij dan niet eerder is verhuisd: haar problemen zouden immers vroeger gestart zijn dan drie maanden geleden. Aan zijn moeders verhuis als gevolg van de door verzoeker aangehaalde problemen kan geen geloof gehecht worden. Daarnaast is het compleet onlogisch dat zij het eerder veilige Jalalabad zou inruilen voor een minder veilig alternatief in Surkh Rod;

Uit lezing van de drie aangevoerde middelen blijkt dat verzoeker het met de niet-toekenning van de vluchtelingenstatus niet eens is, doch verzoeker beperkt zich hierbij dat het louter tegenspreken van de commissaris-generaal en het herhalen van zijn ons motieven. Op geen enkel ogenblik zet hij zijn grieven concreet uiteen, noch toont hij aan met welke elementen geen rekening werd gehouden of welke momenten verkeerd werden beoordeeld.

Op grond van de hierboven uiteengezette motieven, die steun vinden in het administratief dossier en die de Raad tot de zijne maakt, is de Raad van oordeel dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin aannemelijk maakt. De Raad bevestigt dan ook de weigering van de vluchtelingenstatus.

Voor zover verzoeker in het derde middel machtsafwending aanvoert, ziet de Raad niet in welke wijze de commissaris-generaal, met het op basis van hogervermelde motieven nemen van een weigeringsbeslissing de hem toegekende bevoegdheid voor een ongeoorloofd oogmerk heeft aangewend. Verzoeker zit dit ook niet uiteen.

2.2.2. Nopens de subsidiaire bescherming

Met betrekking tot het risico op ernstige schade omwille van een gewapend binnenlands of internationaal gewapend conflict wordt in de bestreden beslissing geoordeeld dat verzoeker beschikt over een veilig en redelijk binnenlands vestigingsalternatief in de stad Jalalabad. Verzoeker betwist echter de veiligheidssituatie in Jalalabad en verwijst daarbij naar drie veiligheidsincidenten in het voorjaar van 2014.

In de bestreden beslissing wordt gesteld wat volgt:

“Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan, Veiligheidssituatie Afghanistan, Beschrijving van het conflict dd. 20 november 2013 en de COI Focus Afghanistan, Veiligheidssituatie - Regionale analyse. Deel I: Centrale Hooglanden, Centraal en Noordoost Afghanistan en Jalalabad dd. 5 december 2013) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het Zuiden, Zuid-Oosten en het Oosten. De provincie Nangarhar behoort tot de oostelijke regio van Afghanistan.

Inzake de veiligheidssituatie wordt vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. In het bijzonder voor Jalalabad, één van de grotere steden in Afghanistan, dient opgemerkt te worden dat het geweldsniveau er erg verschillend is van de rest van de provincie Nangarhar.

Voor wat Jalalabad stad betreft, blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat de stad stevig in handen is van de overheid. Er gebeuren aanslagen waaronder 'complexe aanslagen'. Het doelwit van die aanslagen zijn echter de zogenaamde 'hoge profielen'. Daarmee worden overheidsgebouwen en personen verbonden aan de Afghaanse overheid bedoeld, maar ook de internationale aanwezigheid wordt geviseerd. Het aantal aanslagen is relatief laag, het aantal burgerslachtoffers ook. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat het geweld in de stad geen significante groepen op de vlucht dwong. Integendeel, regelmatig zochten kleine groepjes IDP's uit

Nangarhar en omliggende provincies hun toevlucht tot de stad. Vooral - maar niet alleen - het omliggende Bihsud district, waaronder veel buitenwijken van Jalalabad vallen, ving regelmatig IDP's op. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt derhalve dat het geweld in Jalalabad beperkt en niet aanhoudend van aard is en de impact ervan op het leven van de gewone Afghaanse burger is eerder beperkt.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de stad Jalalabad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Jalalabad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken."

De beoordeling van de veiligheidssituatie, in hoofdzaak gesteund op het rapport *COI Focus Afghanistan, Veiligheidssituatie - Regionale analyse. Deel I: Centrale Hooglanden, Centraal en Noordoost Afghanistan en Jalalabad dd. 5 december 2013*, dat gesteund is op een veelheid aan bronnen, houdt in dat het relatief lage aantal aanslagen zich richt ten aanzien van de zgn. "hoge profiel", meer bepaald de Afghaanse overheid en zijn medewerkers. Verzoeker verwijst naar twee aanslagen die werden gericht ten aanzien van de overheid, nl. de districtsgouverneur van Jalalabad (8 maart 2014) en tegen een politiebureau (18 maart 2014). Deze aanslagen lijken deze analyse veeleer te bevestigen. Waar verzoeker verwijst naar een aanslag van 2 februari 2014 waarbij verschillende burgerslachtoffers vielen, zonder dat verzoeker dit nader duidt of stukken van neerlegt, weerlegt hij niet dat het geweld in Jalalabad niet aanhoudend van aard is en veeleer gelokaliseerd. Verzoekers verklaring dat het geweld in Afghanistan in 2013 met 10% steeg ten opzichte van 2012 heeft betrekking op de algemene situatie in Afghanistan en doet geen afbreuk aan voormelde analyse.

Waar verzoeker verwijst naar het vertrekken van de buitenlandse troepen, verwijst hij naar een toekomstige en hypothetische situatie, wat bij de beoordeling van de actuele zaak niet aan de orde is.

De Raad is aldus van oordeel dat er in hoofde van verzoeker geen risico op ernstige schade is in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig augustus tweeduizend veertien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. VERHAERT